

somni d' una nit d'estiu

Un relat de: [afrodita](#)

Entre espurnes de sort anomenades estrelles,
Veig caure la dolça nit davant els meus ulls.
Aquesta nit que comença,
Però no acaba

A l'horitzó jeu rogenic el sol de matinada,
Que tímidament deixa els seus reflexos
Sobre els desitjos del fons del mar.

Sento el trencar de les onades entre les roques,
I el viu reflexe del sol em fa fixar
La mirada

Les hores passen i no dormo,
Ho sé
Tampoc somio,
Ho sé

Aquest dolç reflexe,
Se'm confón amb els teus ulls
I mentre el sol i la lluna
Es busquen tímidament entre les estrelles,
Sento la dolça mel de la teva mirada.

I el sol cau amb la matinada,
El reflexe minva mentre els somnis creixen,

Perquè és en nits d'agost com aquesta,
En les que aparentment no hi ha res d'especial,
Quan més t'enyoro dolç amor perdut.

Records inesborrables omplen aquest estrany somni d'estiu,
On entre les onades et busco,
Em desfaig per un dels teus tímids somriures,
I moro per un dels teus dolços petons.

I la nit cau,
El reflexe desapareix,
Però el xiuxiueig de les ones segueix,
Protegit per l'encant de la lluna
Que,
Siguem on siguem;
Sempre ens arrencarà un somriure,
I ens farà creuar les mirades en el lloc més inhòspit
D'aquest cel de blau intens.